

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Veroniky Burianové a soudců Mgr. Aleše Smetanky a Mgr. Jana Šmakala ve věci

žalobce: **T. M.**
bytem X
zastoupený JUDr. Radkem Bechyněm, advokátem
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Karlovarského kraje**
sídlem Závodní 353/88, 360 06 Karlovy Vary

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 7. 2025, č. j. KK/1594/DS/25-3

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

1. Včas podanou žalobou proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s. se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 7. 2025, č. j. KK/1594/DS/25-3, (dále jen „*napadené rozhodnutí*“). Rozhodnutím ze dne 14. 3. 2025, č. j. ODSHSA/24/10119/SV, ML-10333/25 (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), zamítl Městský úřad Mariánské Lázně (dále jen „*městský úřad*“) námitky žalobce proti provedení záznamu 12 bodů v bodovém hodnocení žalobce jako řidiče za 3 žalobcem spáchané přestupky dle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „*zákon o silničním provozu*“) a provedené záznamy potvrdil. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce proti prvoinstančnímu rozhodnutí a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil.
2. Žalobce dosáhl v registru řidičů celkového počtu 12 bodů tím, že se dopustil:
 - a) dne 13. 5. 2024 přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o *silničním provozu*, jelikož jako řidič za jízdy držel v ruce telefonní přístroj - do bodového hodnocení mu byly zaznamenány 4 body (dále jen „*přestupek A*“)
 - b) dne 3. 10. 2024 přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o *silničním provozu*, jelikož jako řidič za jízdy držel v ruce telefonní přístroj - do bodového hodnocení mu byly zaznamenány 4 body (dále jen „*přestupek B*“)
 - c) dne 19. 12. 2024 přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona o *silničním provozu*, jelikož jako řidič porušil dopravní značku zákazu předjíždění - do bodového hodnocení mu bylo zaznamenáno 6 bodů (dále jen „*přestupek C*“).
3. Městský úřad oznámil dne 9. 1. 2025 žalobci dosažení 12 bodů v registru řidičů. Žalobce, již zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyněm, vznesl námitky proti provedení záznamu bodů v registru řidičů, v nichž spáchání přestupků nepopíral, ale požadoval doplnění správního spisu o rozhodnutí, jimiž byl uznán vinným ze spáchání předmětných přestupků. Městský úřad opatřil všechny tři pokutové bloky a učinil je součástí podkladů rozhodnutí.
4. V prvoinstančním rozhodnutí městský úřad uvedl, že žalobce nezpochybňoval provedené záznamy bodů v bodovém hodnocení řidiče, ani údaje v oznámeních policejních orgánů o uložení pokuty příkazem na místě. Městský úřad vysvětlil, že oznámení policejních orgánů o uložení pokuty obsahují všechny náležitosti a jsou tak způsobilými podklady pro záznam bodů, provedené záznamy odpovídají těmto podkladům a jejich bodové ohodnocení odpovídá jednotlivým přestupkům dle přílohy zákona o *silničním provozu*.
5. V typizovaném odvolání žalobce namítal nezpůsobilost pokutových bloků jako podkladů pro záznam bodů. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že městským úřadem opatřené pokutové bloky osvědčily správnost záznamů všech bodů a správnost všech třech oznámení o uložení pokut příkazy na místě, kdy žalobce přestupky stvrdil svými podpisy na příkazových blocích a souhlasil s uloženými pokutami. Žalovaný poukázal na předmět řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů a limity zjišťovaných skutečností.
6. Žalobce v podané žalobě žalovanému vytkl, že nerespektoval odvolací důvody, nezabýval se jednotlivými důkazními prostředky, příp. je jednostranně hodnotil, resp. pominul rozhodovací praxi jiných odvolacích orgánů. Žalobce se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

7. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že žalobce ve správním řízení konkrétně nezpochybňoval provedené bodové záznamy ani spáchané přestupky. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

II.

Posouzení věci soudem

8. Soud o žalobě rozhodoval v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť s takovým postupem oba účastníci řízení výslovně souhlasili (žalobce v podání ze dne 27. 8. 2025 a žalovaný ve vyjádření k žalobě).
9. V souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě, přičemž neshledal žádné vady napadeného rozhodnutí, k nimž by byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti.
10. V posuzovaném případě zástupce žalobce uplatnil typizovanou žalobní argumentaci, téměř bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti daného případu. Podle rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, publ. pod č. 2162/2011 Sb. NSS, bod 32 „*míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod – byť i vyhovující – obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.*“ Proto míra konkrétnosti vypořádání žalobních bodů soudem bude odpovídat míře jejich konkrétnosti tak, jak vyplývá z žaloby.
11. Žalobní tvrzení, že žalovaný *naprosto nerespektoval odvolací důvody*, soud nemohl považovat za žalobní bod, neboť z něj nebylo vůbec zřejmé, zda, případně jaké konkrétní odvolací důvody zůstaly žalovaným nevypořádány. Pokud pak žalobce namítal, že se žalovaný *nezabýval jednotlivými důkazními prostředky* nebo *zcela ignoroval předložené důkazy a návrhy* či *některé důkazy jednostranně upřednostnil v neprospěch žalobce*, postrádalo i toto žalobní tvrzení dostatečnou míru konkretizace, neboť z něj nebylo zřejmé, jaké konkrétní důkazy žalovaný opomenul, resp. jaké konkrétní důkazy žalovaný preferoval před jinými k tíži žalobce. Soud nemohl dohledávat v odůvodnění napadeného rozhodnutí a správním spisu potenciální důkazy, u nichž žalovaný pochybil způsobem žalobcem tvrzeným, neboť takovým postupem by soud spekulativně domýšlel a precizoval argumentaci žalobce a nedostál by své povinnosti nestrannosti.
12. Žaloba není důvodná.
13. Soud předznamenává, že z hlediska soudního přezkumu představují napadené a prvoinstanční rozhodnutí jeden celek (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003-56, č. 534/2005 Sb. NSS) a že správní soudy neprovádějí dokazování správním spisem (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).

14. Podle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu se řidiči motorového vozidla, kterému byl příslušným správním orgánem uložen správní trest za přestupek, zaznamenaná v registru řidičů stanovený počet bodů.
15. § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu stanoví, že příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností provede záznam v registru řidičů ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě.
16. Podle § 123f odst. 1 a 3 zákona o silničním provozu v případě nedůvodných písemných námitek řidiče proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů potvrdí příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností provedený záznam a námitky zamítne.
17. V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů dle zákona o silničním provozu je příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. oznámení policie o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Předmětem tohoto řízení není přezkum správnosti ani zákonnosti rozhodnutí, na jejichž základě byl záznam proveden (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 8. 2022, č. j. 6 As 147/2022-28, bod 11).
18. Oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě je způsobilým podkladem záznamu bodů. Správní orgán je povinen vyžádat si originály příkazových bloků, které by údaje v oznámení prokazovaly, jen tehdy, zpochybní-li účastník konkrétně, věrohodně a relevantně správnost oznámení. Námitky paušální, typizované, uplatňované šablonovitě ve všech případech bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti, lze hodnotit jako nevěrohodné a pro přijetí tohoto závěru ani není třeba, aby správní orgány musely vyžádat originály pokutových bloků. Pokud účastník v odvolání uplatní paušální námitky, může je odvolací orgán vypořádat jako a priori nevěrohodné, aniž by si k tomu musel vyžádat pokutové bloky. Za paušální námitky se považují námitky zpochybňující prakticky všechny náležitosti pokutových bloků (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2023, č. j. 5 As 199/2022–21, body 13 a 14, resp. tam citovaná judikatura).
19. Soud neshledal důvodnou žalobní námitku na str. 2 a 3 žaloby, že správní orgány postupovaly v rozporu s ustálenou správní praxí stran hodnocení kvality jednotlivých rozhodnutí v blokovém řízení (pokutových bloků) jako podkladů pro zaznamenání bodů do bodového hodnocení řidiče.
20. Soud konstatuje, že žalobce ve správním řízení konkrétně vůbec neargumentoval odlišnou správní praxí tak, jak nyní činí v žalobě, ani správním orgánům neoznačil či nepředložil k žalobě přiložená rozhodnutí č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo ze dne 6. 1. 2020, č. j. MUCE 20786/2019 SO ze dne 26. 3. 2019, č. j. KUJCK-24343/2020 ze dne 13. 2. 2020, ani č. j. ŘP/741/19-16/Ka ze dne 18. 3. 2019 (dále jen „rozhodnutí HLUC a spol.“). Nezákonnost napadeného rozhodnutí tedy nemůže spočívat v tom, že žalovaný neposuzoval, zda nemůže mít pro rozhodnutí význam odlišná správní praxe, jelikož své legitimní očekávání v tomto směru žalobce ve správním řízení konkrétně netvrdil a v odvolání konkrétně nenamítl. Rozhodnutí HLUC a spol., založená na čl. 14 až 28

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

soudního spisu a přiložená k žalobě, proto soud pro nadbytečnost neprovedl k důkazu, neboť nemohly mít vliv na rozhodnutí soudu.

21. Soud poukazuje na to, že argumentaci odlišnou správní praxí odvozenou právě od správních rozhodnutí uvedených v předchozím bodě tohoto rozsudku odmítl Nejvyšší správní soud tím, že *neprokazují, že zde existuje správní praxe, jež by stěžovateli zakládala legitimní očekávání. Mohla by prokazovat nanejvýš to, že v aplikaci rozhodných právních norem panuje mezi jednotlivými krajskými úřady nejednotnost ve výkladu právních předpisů v oblasti správního práva. K jejímu odstraňování je povolán především právě Nejvyšší správní soud. Ten už se ovšem k otázce, do jaké míry mají správní orgány rozhodující o námitkách proti provedeným záznamům bodů v evidenční kartě řidiče možnost přezkoumat jednotlivá rozhodnutí o uložení pokuty, jasně vyjádřil v několika svých rozhodnutích* (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2022, č. j. 2 As 300/2021-47, body 9 a 22, vydaný ve věci, kde tamního žalobce zastupoval zástupce nynějšího žalobce).
22. V odvolání žalobce konkrétně odkázal (aniž je k odvolání přiložil) na rozhodnutí Městského úřadu Trhové Sviny ze dne 27. 5. 2019, č. j. MUTS/13827/19/Kra, a rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 7. 6. 2018, č. j. KUJCK - 76885/2018 (dále jen „rozhodnutí MUTS a KUJCK“). K těmto rozhodnutím žalobce v odvolání uvedl, že v tamních věcech shledaly správní orgány pokutové bloky z let 2016 a 2017 nezpůsobilými pro záznam bodů.
23. Žalovaný k tomu v napadeném rozhodnutí uvedl, že žalobce neprokázal, že by se ve vztahu k jeho případu jednalo o shodné nebo podobné případy. Uváděná rozhodnutí se netýkala ani žalobce, jednalo se o jiný předmět řízení a s jinými účastníky řízení. Žalovaný uzavřel, že tato rozhodnutí tudíž nelze na nyní projednávanou věc použít.
24. Žalobce k žalobě rozhodnutí MUTS a KUJCK nepřiložil a odvolací tvrzení týkající se těchto rozhodnutí beze změn překopíroval do žaloby (srov. str. 17 až 19 odvolání a str. 5 a 6 žaloby). Žalobce v žalobě nijak nepolemizoval s vypořádáním své odvolací námítky v napadeném rozhodnutí týkající se rozhodnutí MUTS a KUJCK. Jelikož žalobce v žalobě žádné důvody nezákonnosti posouzení žalovaného neuvedl, soud vzhledem k dispoziční zásadě nebyl oprávněn závěry žalovaného přezkoumávat.
25. Vypořádání obecné odvolací námítky týkající se odlišné správní praxe na str. 5 a 6 napadeného rozhodnutí považuje soud za dostatečné a odpovídající kvalitě odvolací námítky. Žalovaný vysvětlil, že nebylo osvědčeno, že by byly řešené případy skutkově obdobné, a navíc žalobce žádná konkrétní správní rozhodnutí nepředložil. Žalobce v žalobě s tímto posouzením nijak nepolemizoval a soud byl tedy oprávněn hodnocení žalovaného bez dalšího převzít.
26. Soud dodává následující.
27. Zaprvé, městský úřad ani žalovaný nebyli vázáni postupem jiných správních orgánů, jelikož legitimní očekávání se vztahuje k rozhodování konkrétního správního orgánu (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2021, č. j. 9 As 12/2021-56, bod 17, či ze dne 26. 10. 2021, č. j. 2 As 133/2020-44, bod 13). Žalobce nedoložil, že by žalovaný či městský úřad rozhodoval ve skutkově obdobných věcech odlišně. K žalobní argumentaci na začátku str. 3 žaloby soud uvádí, že pro výše uvedené

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

závěry není významné, kolik správních orgánů určité pravomoci a určitého stupně bylo na území ČR zřízeno.

28. Zadruhé, bylo vyloučeno, aby správní orgány v posuzované věci pominuly ustálenou správní praxi při posuzování způsobilosti pokutových bloků jako podkladu pro provedení záznamů v bodovém hodnocení řidiče tak, jak tvrdí žalobce v žalobě, neboť ve věci žalobce správní orgány hodnotily jednotlivé pokutové bloky a učinily z nich konkrétní závěry, které se odrazily v závěru o shodě jejich údajů s oznámeními o uložení pokut. Žalobní tvrzení o odlišné správní praxi při hodnocení kvality pokutových bloků tedy míjelo důvody napadeného rozhodnutí.
29. K žalobnímu bodu týkajícímu se nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů soud připomíná, že podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu je podkladem pro záznam v registru řidičů *oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě*.
30. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se žalovaný vyjádřil následovně: *Správnost provedených záznamů bodů byla osvědčena nejen třemi oznámeními o uložení pokut, ale i třemi pokutovými bloky. Jelikož žalobce všechny tři pokutové bloky podepsal, stvrdil tak spáchání svých přestupků. Údaje v oznámeních o uložení pokut jsou ve shodě s údaji zaznamenanými v pokutových blocích. „Není pravdou, že by se správní orgán nezabýval způsobilostí jednotlivých podkladů pro záznam bodů. Právě na základě odvolatelových námitek měl správní orgán prvního stupně ke všem namítaným přestupkům k dispozici třikrát oznámení o uložení pokuty příkazem na místě a taktéž třikrát ověřené kopie pokutových bloků. Na základě těchto skutečností správní orgán prvního stupně dospěl k závěru, že záznamy bodů v registru řidiče byly provedeny v souladu se zákonem, tzn., že podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, že protiprávní jednání, které je v rozhodnutí popsáno, spočívá v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích, a že počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku/přčinu dle přílohy k zákonu o silničním provozu.“* (viz str. 5 napadeného rozhodnutí).
31. Tyto jasně formulované a odůvodněné závěry správních orgánů žalobce v žalobě zpochybňoval toliko tím, že žalovaný *uvádí, že nemůže posuzovat podklady pro záznam bodů*.
32. Žalobní námitky proto míří mimo důvody napadeného rozhodnutí. Žalovaný totiž pokutové bloky posuzoval a učinil z nich přezkoumatelně odůvodněný závěr, že korespondují s údaji oznámení o uložení pokut (viz str. 3 a 4 napadeného rozhodnutí). Žalobce v žalobě neuvedl žádnou konkrétní argumentaci vyvracející tyto závěry žalovaného. Žalobce ani v žalobě neuvedl žádné konkrétní výhrady vůči přestupkům a bodům zaznamenaným v oznámeních (vyjma pokutového bloku ze dne 3. 10. 2024, o němž bude pojednáno dále v tomto rozsudku). Obecná tvrzení na str. 3 žaloby o tom, jaké údaje by měly pokutové bloky obsahovat, jednak postrádala potřebnou míru konkrétnosti žalobního bodu a jednak míjela důvody rozhodnutí.
33. Co se týká žalobní argumentace příkazovými (pokutovými) bloky G1498901 a F0832677, které dle rozsudku Nejvyššího správního soudu podle žalobce nesplňují dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí, a to na rozdíl od bloku C1404971, neuvedl žalobce, na jaké konkrétní rozhodnutí Nejvyššího správního soudu odkazuje. Tyto tři příkazové bloky, založené na čl. 33 až 35 soudního spisu a přiložené k žalobě, soud pro nadbytečnost

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

neprovedl k důkazu, neboť nemohly mít vliv na rozhodnutí soudu - žalobce v žalobě ani netvrdil, že by byly vydány v posuzované věci.

34. Soud neprovedl pro nadbytečnost k důkazu ani rozhodnutí Krajského ředitelství Policie Jihočeského kraje ze dne 30. 5. 2023, č. j. KRPC-57063-4/ČJ-2023-0200DP, a Krajského ředitelství Policie Moravskoslezského kraje ze dne 29. 5. 2023, č. j. KRPT-82262-5/ČJ-2023-0700DP, založená na čl. 36 až 38 soudního spisu. Žalobce jimi chtěl prokázat právní názor krajských ředitelství policie ohledně povinných náležitostí pokutových bloků. Právní názory krajských ředitelství však nejsou v posuzované věci relevantní, jelikož judikatura správních soudů se již dostatečně zabývala povinnými náležitostmi pokutových bloků a pro posouzení důvodnosti žaloby nebylo zapotřebí zjišťovat přezkumnou rozhodovací praxi policejních orgánů. Listiny přiložené žalobcem k žalobě a založené na čl. 10 až 13 a 29 až 32 soudního spisu se vztahovaly k návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby.
35. Přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o *silničním provozu se fyzická osoba dopustí tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) drží v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.*
36. Na str. 4 žaloby žalobce namítal, že v případě tohoto přestupku není rozhodně dostatečným popisem přestupku formát *telefonování za jízdy aj.*, kdy zákonem stanovenou povinností řidiče je podle § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu *při jízdě vozidlem nedržet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.* Námitka nebyla důvodná, protože podle údajů oznámení o uložení pokuty i podle údajů pokutových bloků ohledně přestupků A a B žalobce jako řidič za jízdy držel v ruce telefonní přístroj. Námitka tedy mýjela důvody napadeného rozhodnutí uvedené na str. 3 napadeného rozhodnutí.
37. Na str. 4 žaloby žalobce uvedl své výhrady k pokutovému bloku k přestupku B. Námitka nedostatku identifikace žalobce nebyla důvodná, neboť žalobce zde byl čitelně a jednoznačně ztotožněn jménem, příjmením, trvalým bydlištěm, datem narození a občanským průkazem. Námitka nedostatku popisu skutku a jeho právní kvalifikace též nebyla důvodná, protože je zde čitelně uvedeno, že přestupek byl z nedbalosti spáchán dne 3. 10. 2024 v 9:59 hodin na třídě Míru v Tachově při řízení vozidla RZ Xa a byl kvalifikován podle § 7 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu. Ani námitka absence sankce nebyla důvodná, protože je zde výslovně (i slovy) uvedeno, že byla uložena pokuta 2 500 Kč. Na pokutové bloku je čitelně uvedeno i to, že byl vydán dne 3. 10. 2024 v Tachově, byl podepsán strážníkem V. D. č. 03902 a téhož dne podepsán i žalobcem.
38. Soud tudíž aprobejme posouzení této odvolací námítky žalovaným, který na str. 6 a 7 napadeného rozhodnutí uvedl následující: „*K uvedeně námitce odvolací správní orgán uvádí, že zápis v kolonkách č. 1-4 u namítaného příkazového bloku obsahuje všechny nezbytné údaje o totožnosti odvolatele, je dostatečně čitelně vyplněno jméno a příjmení odvolatele, datum narození, dále je zde vyplněna adresa trvalého pobytu, uvedeno je i ověření totožnosti dle občanského průkazu. Na základě výše uvedeného není pochyb o tom, že přestupcem byl právě odvolatel. (...) K uvedené námitce odvolací správní orgán uvádí, že na příkazovém bloku je uvedeno: „09.59, Třída Míru, § 7/1c, držení telefonního přístroje za jízdy při řízení motorového vozidla, Xa“. Na základě výše uvedeného nelze tedy přisvědčit odvolateli, že by*
- Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

časové údaje ohledně spáchání přestupku nebyly uvedeny, nebo že by byly nečitelné či uvedeny nekompletně. Rovněž tak název ulice je na příkazovém bloku vypsán celým svým názvem. Specifikace místa spáchání přestupku je tedy na příkazovém bloku zcela dostatečná, neboť je zřejmé, kde k přestupku došlo. Rovněž tak právní kvalifikaci spáchaného přestupku tak, jak je uvedena na příkazovém bloku, považuje odvolací správní orgán za zcela dostačující. (...) K uvedené námitce odvolací správní orgán uvádí, že u namítaného příkazového bloku je v kolonce č. 6 uvedeno, že pokuta byla uložena za přestupek podle ustanovení § 125c odst. písm. f) bod 7 zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů. V kontextu se shora uvedenými popisy přestupkového jednání v kolonce č. 5 je tak právní kvalifikace protiprávního jednání odvolatele dostatečně vyjádřena. (...) K uvedené námitce odvolací správní orgán uvádí, že v kolonce č. 7 se uvádí, jestli bylo přestupkové jednání spácháno úmyslně či z nedbalosti a není zde uvedena výše uložené sankce, jak tvrdí odvolatel. Odvolací správní orgán k tomu dodává, že na příkazovém bloku je v kolonce č. 7 z možností „úmysl/nedbalost (nebodící se škrtněte)“ nade vši pochybnost škrtnuto slovo úmysl. K námitce odvolatele, že není zcela zřetelná výše uložené sankce a není tak možné ověřit, zda výše uložené sankce číslem a slovy spolu korespondují, odvolací správní orgán uvádí, že v kolonce č. 8 je u příkazového bloku uvedeno: „Celková výše uložené pokuty 2500,- Kč, slovy dvatisícepětset“. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že uvedené tvrzení odvolatele je nepravdivé, neboť údaj o vyšší sankce vyznačen je, a to jak číselně, tak i slovně, a to zcela zřetelně. (...) V příkazovém bloku je uvedeno: „V Tachově dne 3.10.2024“, služební číslo, podpis oprávněné úřední osoby, včetně úředního razítka, datum převzetí „3.10.2024“ a podpis odvolatele. Na příkazovém bloku je tedy zcela zřetelně uvedeno místo, kde a kdy byl vyhotoven, tzn. vydán, jsou zde uvedeny dostatečné údaje týkající se oprávněných úředních osob a jejich podpisy. Data převzetí i podpis odvolatele jsou na bloku řádně vyplněny.“ Žalobce v žalobě s tímto posouzením nijak nepolemizoval a soud byl tedy oprávněn hodnocení žalovaného bez dalšího převzít.

39. Soud akcentuje, že správní orgány měly v případě přestupků žalobce k dispozici oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě ve smyslu § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu. Žalobní námitky nemohly být důvodné, protože předmětem řízení vedeného správními orgány nebyl přezkum správnosti ani zákonnosti rozhodnutí, na jejichž základě byl záznam proveden. Řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje oprávněný prostředek proti rozhodnutí o přestupku v podobě rozhodnutí v blokovém řízení. Správní orgány ani zdejší soud nemusely posuzovat, zda pokutové bloky k přestupkům byly způsobilými podklady pro záznam bodů, neboť dostatečným podkladem byla oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě.
40. Žalobce nepředložil v řízení před správními orgány žádné konkrétní námitky, které by zakládaly pochybnost o způsobilosti podkladů pro záznamy bodů v registru řidičů spočívajících v oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě ve smyslu § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu. Oznámení představují způsobilé podklady pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Oznámení obsahovala dostatečné údaje k prokázání, že se přestupky staly a spáchal je žalobce, a také potřebné náležitosti k provedení záznamu bodů, kdy tyto údaje žalobce ve správním řízení vůbec nijak nesporel. Soud aprobejuje právní závěr žalovaného na str. 5 a 7 napadeného rozhodnutí, který žalobce v žalobě nezpochybnil, že v posuzovaném případě nebylo

namíste si příkazové bloky vyžadovat, jelikož žalobce proti provedeným záznamům bodů vznesl toliko obecné, obsahově ploché a zcela nekonkrétní námitky.

41. Vzhledem k výše uvedenému soud žalobu neshledal důvodnou, a proto ji výrokem I rozsudku podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

III.

Náklady řízení

42. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II rozsudku podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů nenáleží. Toto právo by náleželo procesně úspěšnému žalovanému, kterému však v řízení nevznikly náklady nad rámec jeho úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, publ. pod č. 3228/2015 Sb. NSS), a navíc se žalovaný práva na náhradu nákladů řízení vzdal ve vyjádření k žalobě. Proto soud náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 5. března 2026

JUDr. Veronika Burianová v.r.
předsedkyně senátu